

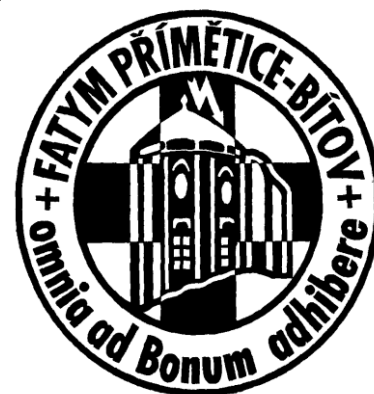

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO

FARNOSTI

HRÁDEK DYJÁKOVICE SLUP
VALTROVICE STRACHOTICE JAROSLAVICE

Svatý Pavel:

*„Spolu s Kristem
jsem ukřižován.*

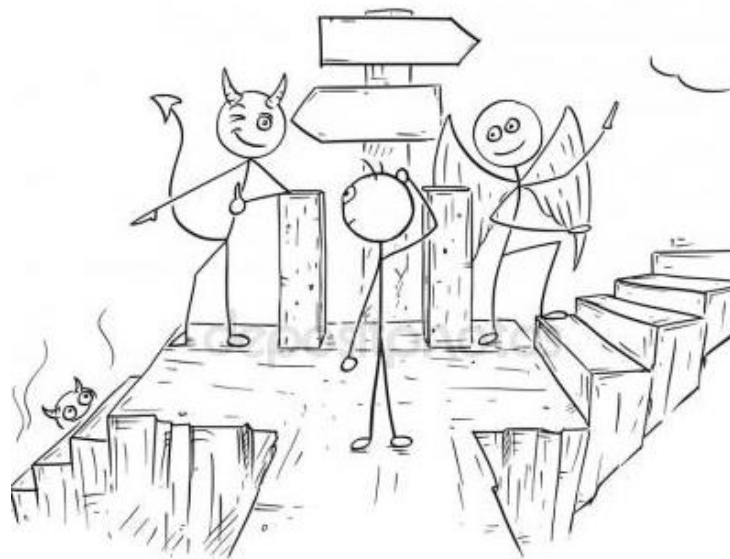
*Nežiji už já, ale žije ve mně
Kristus.“ (Gal 2,19-20)*

*„Jestliže jsme spolu s Kristem
zemřeli, věříme,
že spolu s ním budeme
také žít.“ (Řím 6,8)*

*Hluboké prožití Velikonoc,
které vás dovede
ke sjednocení s Ježíšem
Kristem, Vám přeji
Vaši kněží.*

Dar svobody

V postní době, v přípravě na Velikonoce jsme v liturgických textech zaznamenali slova z páté knihy Mojžíšovy „Hleď, předkládám ti dnes život a štěstí, smrt a neštěstí.“ Tato Boží slova pronesená k Izraeli před vstupem do Zaslíbené země platí i pro nás a dávají i nám možnost svobodně se rozhodnout a zvolit si, zda Boha přijmu do svého života, anebo jej odmítnu. Naše rozhodnutí bere vždy Pán Bůh vážně a naše rozhodnutí má také důsledky. Bůh nikomu neporoučí, aby hřešil nebo byl nevěřící. On pouze dává

člověku možnost svobodně se rozhodnout, zda chce, aby jeho život byl šťastný nebo nešťastný. Z textů Písma svatého vyplývá, že pokud jej budeš milovat a zachovávat jeho nařízení dojdeš velikého požehnání. Co si, ale představit pod slovem „požehnání“? Osobně je ztotožňuji se šťastným životem, za nímž nalézáme Boží přízeň, jeho náklonost. Ta v žádném případě člověku neslibuje nějakou pohádku, život bez jakýchkoli problémů, ale dává jistotu Boží péče o člověka a naději v radostnou věčnost. Pokud si člověk zvolí druhou možnost a zavrhne Boží nabídku, odmítá Boží pomoc a provázení životem. Tento stav se nám může jevit na první pohled o mnoho nezávislejší a svobodnější. Jenže nesmíme zapomínat, že jsme stvořeni, abychom věřili v Boha, který stál na počátku stvoření. K této víře nás přitom nemůže nic donutit. Bůh nechtěl, abychom byli jeho zajatci, otroky nebo loutkami. On, protože je láska, dal lidem svobodu. Někteří lidé říkají, že to byla ta největší hloupost, co Bůh udělal, neboť ve svobodě dal Bůh člověku možnost rozhodovat se mezi

dobrem a zlem. Jenže On nechtěl, abychom jej milovali z donucení, ale z lásky. To je veliký rozdíl: milovat z donucení nebo svobodně. Láska z donucení ani nemůže být láska. Lidé stále jako před staletími i dnes touží po štěstí a hledají ke štěstí a radosti tu nejschůdnější cestu. Bohužel si někdy myslí, že ji naleznou bez obětí, bez přijetí kříže, bez sebezapření. Snad i proto se od Boha vzdalují a chtějí být vlastními tvůrci svého štěstí. Nevěří Božímu slovu a myslí si, že jim Pán Bůh odpírá plnější život. A tak stejně jako se tehdy Židé odvraceli od Hospodina a sloužili pohanským vymyšleným bohům, tak stejně i dnes lidé slouží různým jiným modlám, které si nechtějí zneprátnit. Modlou je všechno to, na co se člověk upne a co není v souladu s jeho přirozeností realizovat se ve vztazích k Bohu a k bližním.

Když jsem byl o jarních prázdninách s mládeží na horách, slyšel jsem až na lanovku, jak jedna maminka říká svému dítěti. „Neříkej, že je to tvá poslední jízda, takhle již nikdy nemluv“, kárala svého potomka. Bylo jasné, že má strach, aby slovo, které nebylo myšleno nijak špatně, nějaká temná síla nezneužila k nějakému neštěstí. V té chvíli jsem si uvědomil, jak jsou na tom křesťané dobře. Křesťan věří v Boží všemohoucnost, prosí za ochranu a svěruje svůj život Bohu do rukou. Proto se nemusí žádných podobných „říkaček“ bát. Na tomto malém příkladu vidíme, jaký je rozdíl mezi věřícím a nevěřícím v prožívání života. Opravdu každý si ale může vybrat, jaký život bude žít: zda s Bohem nebo bez Boha.

P. Marek C.

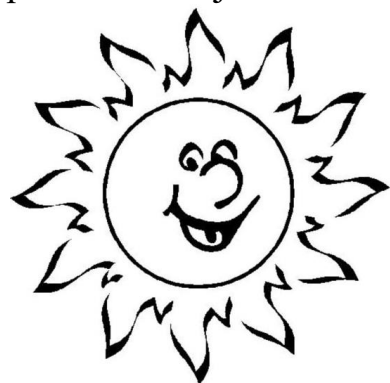
Poručíme větru, dešti...

Na začátku roku mě vždy čeká obcházení domů na tříkrálovou sbírku. Na Moravě je to asi 6 vesnic, přesto se mi podařilo najít čas i na to, abych zajel do jeníkovské farnosti. Měl jsem na to 3 dny. V úterý jsme začali hned, jak jsme přijeli a šlo to pěkně. Zato ve středu celý den pršelo. Když už se odpoledne blížil čas vyrazit na sbírku, obrátil jsem se na Pána Boha a říkám: „Pane Bože, co mám dělat? Víš, že na to mám jen ty tři dny a zítra musím odjíždět. Jel jsem sem schválně kvůli sbírce. Tak Ti to svěřuji.“ A vyrazili jsme. Z fary jsme vyjžděli za deště, ale když jsme dojeli do Hudcova, bylo po dešti. Měl jsem z toho

velikou radost, že se Pán Bůh takhle postaral.

Je zajímavé, že ve čtvrtek to šlo pěkně, ale jak jsem večer odjížděl domů, začalo zase pršet a to dost hustě. Jakoby Bůh ten déšť na nějakou dobu zadržel a teď zase pustil.

To už by mohl být konec, ale není. O týden později mě čekala sbírka v Olbramkostele. Opět od rána pršelo a nevypadalo to, že by přestalo. Svěřil jsem to v modlitbě do Božích rukou. Tentokrát sice pršet nepřestalo, zato místo deště začalo sněžit. Za sněhu se sbírka dělala mnohem lépe než za deště. *O. Nik*

Jak to bude dál?

Bratři a sestry, milí přátelé! Mnozí se mě ptáte na to, jak to bude dál s bohoslužbami v našich farnostech. V minulých letech jsme se opravdu snažili zajišťovat bohoslužby v jednotlivých obcích s nejrůznější pomocí, jak to jen šlo – vždyť víte. Minulý rok v létě odešel z našeho farního týmu jáhen Daniel a nyní odchází na jiné působiště náš další velký pomocník – P. Miroslav Parajka. Já sám mám každou neděli dopoledne vždy 3 mše svaté, proto budou nedělní mše sv. v Hrádku přesunuty na sobotu večer s nedělní platností. Je to praxe, která již léta funguje například ve farnostech Lukov a Horní Břečkov nebo Stálky. Děkuji vám všem, kteří jste tento stav, jak je a jak se pomalu nastoloval, přijali a vytrvale neváháte využít žádné příležitosti na setkání s Pánem Ježíšem při mši svaté, i když vás to stojí cestu do vedlejší vesnice. Osobně pocházím z vesnice na Vysočině, kde je farní kostel v Měříně, ale do farnosti patří některé okolní obce a farníci tam na nedělní bohoslužbu jezdí léta. Na Vysočině toto ježdění za mši není výjimkou. Já sám jsem do kostela léta jezdil na kole víc než jeden kilometr. I mezi vámi je jeden krásný příklad touhy po bohoslužbě: je to paní Slyžiková, která se ve svém věku 102 let pravidelně na vozíku zúčastňuje bohoslužeb v neděli i ve všední dny. Vždy půl hodiny přede mši sv. je již na místě, aby se pomodlila růženec či křížovou cestu. Je nám všem velkým příkladem v tom, že když to člověk myslí s Bohem vážně, tak se nedívá jen na překážky,...

Proto bych vás na tomto místě rád poprosil o trpělivé přijetí tohoto stavu. Zdá se že do budoucnosti se na něm mnoho nezmění. Prosím, abyste se naučili oslovovat ty, kdo mají auto, aby vás na mši svatou vzali. Prosím vás motorizované, abyste místo v autě druhým sami nabídli. Začněme tyto snahy tím, že se budeme snažit dostat na bohoslužebnou oslavu velikonočního třídenní, která bude pro všechny farnosti společná v Hrádku.

Jsem s Vámi rád a těším se na setkání s vámi. Věřím, že mě pochopíte. *Váš P. Pavel Sobotka*

Přehled (některých) příležitostí k velikonoční svátosti smíření:

Dyjákovice: v neděli 25.3. od 16.30. do 17.30 (P. Pouchlý a P. Sobotka)

Hrádek: v neděli 25.3. od 15.15 do 16.15 (P. Pouchlý a P. Sobotka)

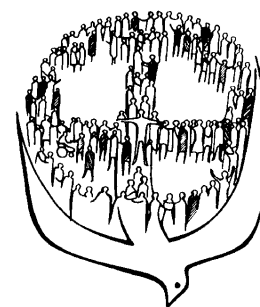
Valtovice: čtvrtek 22.3. od 17.00 do 18.00 pak mše (P. Coufal)

Strachotice: úterý 27.3. od 16.00 do 16.30 (P. Sobotka a P. Coufal)

Micmanice: úterý 27.3. od 16.35 do 17.00 (P. Sobotka a P. Coufal)

Slup: úterý 27.3. od 17.05 do 17.30 (P. Sobotka a P. Coufal)

Jaroslavice: úterý 27.3. od 17.35 do 18.00 (P. Sobotka a P. Coufal) –
pak zde bude mše svatá

Svědectví o radosti

Nedávno jsme vycházely s kamarádkou zmrzlé na kost z kostela a obě jsme se shodly na tom, že je nám přesto po mši svaté tak nějak lépe. Špatná nálada a problémy se tu promění a je nám zase dobře. Přijde mi, že v nás na chvíli „umře“ to, co se chce hádat, pomlouvat, posuzovat apod., a naplní nás Ježíšův pokoj, radost a dobrá nálada.

A co je to za radost, o které píšu? Spousta lidí se raduje z toho, že hokejisté vyhrají zápas, že si koupí něco pěkného, že se opijí apod. Ale toto je jiná radost. Taková vnitřní. Radost, že je se mnou někdo kdo mě má rád, pomáhá mi a je mocnější a chytřejší než já a že já nejsem ta, kdo to tu řídí. *Kéž i Vy pocítíte v srdci Jeho lásku a radost z plného života s Ním – s Ježíšem ...*

P. S. ... třeba i skrze dobře vykonanou svátost smíření.

Bohoslužebná oslava hlavních křesťanských svátků:

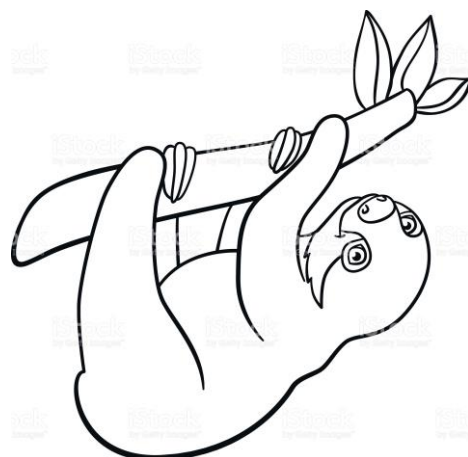
	Květná neděle	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Bílá sobota	Velik. neděle	Velik. pondělí
Dyjákovice	9.30				9.30	
Hrádek	8.00	18.00	18.00	20.00	8.00	8.00
Valtovice	11.00				11.00	
Jaroslavice						
Slup					8.00	
Strachotice	8.00					9.30

V bibli čteme o Ježíšových zázracích, jak uzdravoval nemocné, odpouštěl hříchy, chodil po vodě nebo rozmnožoval chleba. A děti v náboženství se někdy ptají, jestli se to doopravdy stalo a jestli se podobné zázraky dějí i dnes a kde se dnes mohou setkat s tím Ježíšem? Věříme, že se zázraky opravdu staly. Vidíme, že se dále dějí: nedávno církev potvrdila již 70. zázračné uzdravení, které se událo v Lurdech. Byla uzdravena jedna řádová sestra, přestože se v Lurdech modlila spíše za to, aby dokázala svoji nemoc trpělivě nést. Setkat se s živým Ježíšem můžeme i dnes ve svátostech církve.

Proto zveme: nenechte si žádné velikonoční bohoslužebné setkání s Ježíšem ujít!

Chytlavý úvod na lenost. Něco, co by čtenáře zaujalo a motivovalo číst dál. Něco takového by to chtělo. Protože kdo by si četl dobrovolně článek o lenosti? Líný určitě ne. Problém je, že autor článku lenost důvěrně zná a je mu zatěžko ji překonat. Těžko něco vymyslet... Co takhle vtip? Vtip o lenosti? Na mysl přijde ten o lenochodech: Leží dva lenochodi nehnutě na větvi. Leží, nic nedělají, leží a leží. Leží den, dva, tři... Čtvrtého dne se jeden lenochod pomalu otočí ke druhému, ale ten podrážděně reaguje: „Ne-stre- suj!!!“

Co je to lenost?

Lenost je nemoc vůle, která působí, že zanedbáváme své povinnosti. Pro naši duši je to výchozí gravitace, kterou přemáháme svou vytrvalostí v dobrém. Jako když máme po ránu vstát z postele: Ten, kdo se hned postaví na nohy, nemá se vstáváním problém ani v přítomný den, ani den příští. Čím déle se člověk válí, tím hůře se mu vstává v přítomný okamžik i v následující dny. Latinsky se lenost nazývá **acedia** („akédie“). Neřest **akédie** bývá označována též jako „**polední démon**“ a ohrožuje zejména ty, kdo již pokročili v cestě. Projevem akédie je zanedbávání činnosti a neuspořádaná činnost. Nejedná se tedy jen o nedostatek vůle jednat, ale i o **workoholismus**, který otupuje mysl člověka pro Boží věci. Moderně se pro neuspořádanou činnost ujal i výraz **prokrastinace** – nejedná se o to, že by

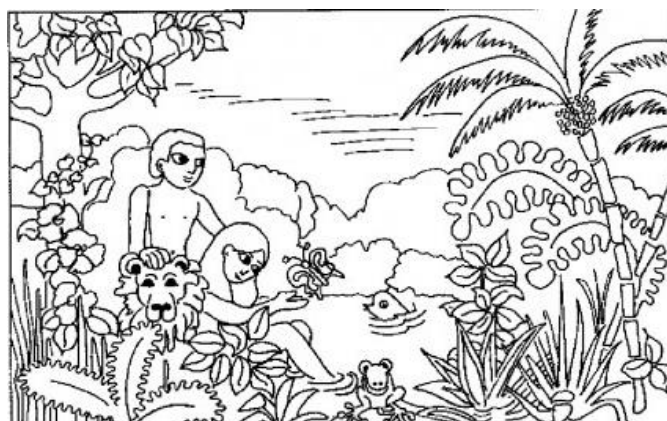

člověk nic nedělal, ale vyplňuje duchovní prázdno neutuchajícími, umělými aktivitami, přičemž oddaluje práci, kterou by měl vykonávat. Typickým příkladem je student vysoké školy, který by měl psát diplomovou práci, ale kouká dlouho do noci na nekonečný řetěz dílů zábavného seriálu. Nebo pornografie, když na to přijde. Je zvláštní, že ačkoli jsme obklopeni tolika moderními přístroji, které šetří čas (počítače, telefony, varné konvice), nedokážeme čas ušetřit a využít.

Pracovitost

Ctností, která se staví proti lenosti, je pracovitost. Je to ctnost pomocná, protože sama o sobě ještě nezaručuje, že by prospívala dobrému. Záleží na tom, nakolik je dobrý cíl, v jehož prospěch se užívá. Pracovitý kat není příkladem ctnostného života. I lenosti by se tak dal přiřknout určitý pozitivní dopad, pokud by zahálka bránila zlodějovi, aby šel krást.

Práce se v nedávné době stavěla na vrchol hodnotového žebříčku v rámci socialistické ideologie. Podobnému přeceňování se práce těší i v režimu konzumního kapitalismu. V Písmu svatém je práce přirozeným bohulibým prvkem rajskeho stavu, protože Adam a Eva dostali úkol starat se o zahradu v Edenu a střežit ji. Hřích spáchaný

člověkem práci poskvřňuje a bere radost z jejího vykonávání. V biblickém příběhu Geneze je to vyjádřeno Božím prokletím: „*Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení. Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny. V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.*“ (Gen 3,17-19)

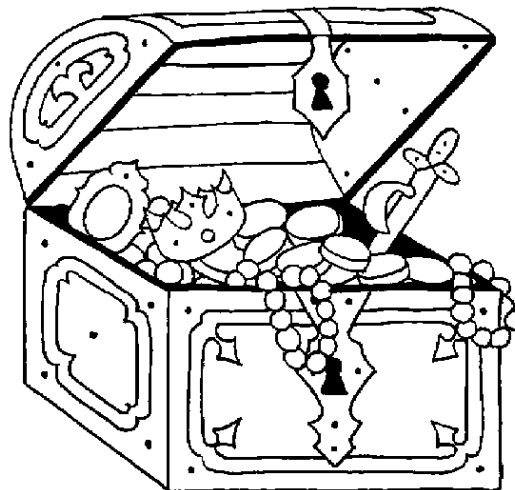
Původní Boží úmysl znázorněný rajským stavem tedy práci vnímá jako pozitivní a radostný úděl – hřích z ní naopak činí proklatou, obtížnou a neradostnou dřinu. Každý z nás se tak může zamyslet nad svým zaměstnáním a posoudit, nakolik ho vnímá jako své životní poslání, které mu svou smysluplností přináší radost a druhým užitek, a nakolik jde o nenáviděnou povinnost, která je nezbytná k zabezpečení vlastní existence. Jak často svou práci proklínám a snažím se co nejvíce si ji ulehčit nebo se jí vyhnout? A jak často mám pocit dobře vykonané práce, která se stává požehnáním nejen pro mě, ale pro konkrétní lidi, a tím i pro celou společnost? V křesťanském pojetí je práce druhem služby Bohu, prostředkem posvěcení, ne cílem a naplněním člověka. Každá práce, která není z podstaty hříšná, může posvěcovat.

Boj proti lenosti

Než začneme zápasit s leností, je třeba, abychom se ptali, zda je naše jednání v souladu s „východiskem a základem“ sv. Ignáce z Loyoly – tj. zda chceme to, co máme chtít. Svatý Ignác z Loyoly ve svých Duchovních cvičeních píše:

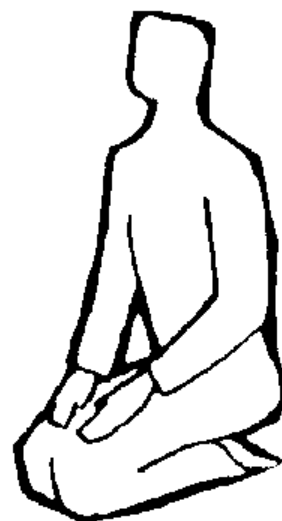
„Člověk je stvořen, aby chválil Boha, našeho Pána, vzdával mu úctu a sloužil mu, a takto spasil svou duši. Ostatní věci na světě jsou stvořeny pro člověka, aby mu pomáhaly k dosažení cíle, pro který je stvořen. Z toho plyne, že je má člověk užívat natolik, nakolik mu k jeho cíli pomáhají, a natolik, že se jich musí zříci, nakolik mu v tom překážejí.“

Lenost může být spojena se špatně nastavenými životními prioritami. Chce-li se člověk zabezpečit a mít se dobře, musí dříve či později nutně dojít zklamání, protože tyto cíle jsou v pozemském životě pomíjivé. Nahlédne-li člověk marnost svého počínání, schází mu motivace, aby se o cokoli snažil. Je tedy užitečné se na prvním místě snažit o smysluplný život, který má zacílení v nekonečném dobru – v Bohu. Pak i pozemsky zbytečná a marná práce získává hodnotu pro nebeské království. Pán Ježíš říká: „*Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničící mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.*“ (Mt 6, 19-21)

Vzor lidství – Ježíš z Nazareta – Modli se a pracuj

Cílem života je tedy nebeské království, kde je i poklad, který není mol a rez. Bůh člověka a jeho práci nepotřebuje. V nebi nebude nikdo, kdo by mě pracovně potřeboval. Nikomu tam už nepůjde posloužit. My sami se musíme smířit s tím, že nejsme až tak důležití, co se týče práce. Každý je co do práce nahraditelný. Jak se ironicky říká: Hřbitovy jsou plné nepostradatelných lidí. To my potřebujeme Boha. I naše práce by tedy měla vycházet z modlitby. Smíme odcházet do samoty a kontemplace, abychom uměli být lépe pro druhé. Právě tak to dělal Boží Syn a pravý člověk Ježíš z Nazareta. Ježíš **koná** to, co viděl u svého Otce. Kontemplace předchází aktivitu. Před svým veřejným vystoupením se Pán Ježíš čtyřicet dní modlil a postil na poušti. Během svého působení se často uchýloval do samoty, aby v ní rozmlouval se svým Otcem. V Betánii pochválil úděl, který si vybrala naslouchající Marie, nikoli pracovitá Marta.

Svým učedníkům Mistr říká: „*Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?*

Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Naším úkolem je stávat se podobnými Ježíši. Jeho dílo je práce na Božím království. Svou inspiraci čerpá v modlitbě přímo u Otce. Jedním z jeho pokušení na poušti bylo, že může od satana získat bez práce vládu nad celým světem. Odmítá to a raději podstupuje značně neefektivní a namáhavou misi, která prochází dokonce skrze hlubinu smrti na kříži. Není završena žádným triumfem nad nepřáteli, ale je velkým vítězstvím pro ty, kteří doufají v Boha. Naší líné mysli se někdy vkrádá líná myšlenka, podobná satanovu pokušení na poušti: Proč Bůh ve své všemohoucnosti neodstraní zázrakem všechnu bídu a utrpení světa? V pozadí této pochyby však stojí přání, abychom na odstranění bídy, zla a utrpení nemuseli pracovat sami. Ježíš tedy po celý svůj veřejný i skrytý život dělal dvě věci: modlil se a pracoval (to je i heslo benediktinských řádů: Ora et labora – Modli se a pracuj). Úkolem křesťana není jen v Krista věřit, ale stát se mu podobným.

Kristova podobenství

Ve svém učení se Mistr z Nazareta mnohokrát zmiňoval o práci. Ačkoli se jeho podobenství týkají především duchovních skutečností a pravdy o Božím království, lze je dobře aplikovat i na pozemské snažení. Nabízí se podobenství o hřivnách, kde pán rozdál svým služebníkům různé peněžní obnosy a odcestoval pryč. Když se vrátil, uspěli u něj ti, kteří své hřivny investovali a podnikáním rozmnožili. Ten, který svou jedinou hřivnu zakopal, od pána vyslechl tvrdá slova: „*Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven!*“ (Mt 25, 26-28)

Je pozoruhodné, že služebníci vydali počet ze svých hřiven proporčně. Ten, který dostal pět, získal dalších pět. Ten, který dostal dvě, získal další dvě. Od toho, který dostal jednu, se tedy neočekávalo mnoho – nemusel vyzískat dvě nebo pět. Stačilo by třeba jen, kdyby dal své peníze peněžníkům, a ti už by generovali zisk. Aspoň něco udělat mohl. Ale on raději posuzoval spravedlnost svého pána a s vlastním vkladem nenaložil nijak. Kolik času a energie věnujeme závisti vůči druhým lidem? Kolik posuzování toho, kdo si co zaslouží, či nezaslouží? Je to snad způsob, jakým se dobereme nějakého narovnání světské spravedlnosti?

Jiné Mistrovo podobenství načrtne hospodáře, který jde opakovaně na tržiště najmout dělníky na svou vinici. S prvními, které najme ráno, smluví denár, s ostatními „co je spravedlivé“. Když nakonec dne všechny vyplácí, dostávají denár jak ti, kteří nesli tíhu celého dne, tak ti, kteří pracovali jedinou hodinu. Námitkám prvních hospodář překvapivě a provokativně odpovídá: „*Příteli, nekřivdím ti! Nesmluvil jsi se mnou denár za den? Vezmi si, co ti patří, a jdi! Já chci*

tomu poslednímu dát jako tobě; nemohu si se svým majetkem udělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?“ (Mt 20,13-15)

Opět se mluví o nebeském království, ale to souvisí i s naší pozemskou prací. Co se týče spásy duše, není naší věcí posuzovat výkony druhých, ale mířit společně ke stejnému cíli. Nebe si nelze „zasloužit“, protože nekonečně přesahuje naše schopnosti a chápání. Sám Bůh nám ho zasloužil Ježíšovou obětí na kříži. Není úžasná ona naděje, která se nabízí i těm posledním dělníkům? Ano, hospodář je sice přísně napomenul: „*Co tu celý den nečinně stojíte?*“ Ale i oni dostali možnost pracovat aspoň hodinu, aby získali celou mzdu. Jistě by bylo blahodárné, aby pracovali naplno celý den. Je to však velká výzva pro všechny líné, že nikdy není příliš pozdě, aby přiložili ruku k dílu.

Lenochův kalkul

Nejzazším momentem takového pozdního příchodu do práce byl onen lotr po Ježíšově pravici na kříži. Ten „uloupil“ Boží království „minutu před dvanáctou“, když prosil: „*Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.*“ (Lk 23,24) Je to jistě extrémní případ, ale snad se děje poměrně často. Lze však na něco takového spoléhat? Užívat si života co nejpohodlněji, v poslední hodině se pěkně vyzpovídat a šup do nebe? Život je školou života věčného – co bychom se tak asi naučili? Aby se nakonec nenaplnilo jiné podobenství, které můžeme spatřit v pohádce Járy Cimrmana Dlouhý, Široký a Krátkozraký. V té se princ Drsoň rozhodl všechno jen zpovzdálí sledovat a v pravou chvíli se do věci vložit. Zpovzdálí sice sledoval, ale v pravou chvíli se do věci vložit se mu nepodařilo. Nakonec mu nezbylo, než aby vše jen zpovzdálí sledoval.

Daniel Blažke

Na vesnici to žije

Chtěli bychom na tomto místě poděkovat a vyslovit své uznání všem dobrovolníkům, kteří ve vesnicích naší oblasti nezištně obohacují obecní život: všem těm, kdo organizují plesy, masopusty, posvícení, hody, kdo jsou činní ve fotbale, u hasičů, ve farnosti či v jiných spolcích. Moc díky vám všem, ať jste v kterékoli vesnici. Díky vám to na vesnici žije.

Malé vyznamenání a velký dík patří také asi 40 členům divadelního spolku Křemílek z farnosti Troubsko, který nás navštívil letos již po desáté s pohádkou. Letos to byly dokonce dvě pohádky: O Karkulce a Poslední tři zlaté vlasy děda Vševěda. Hrál se v sobotu 10.3. v Práčích a pak v neděli na Šumné. Diváků bylo v obou případech přes stovku a darovali na materiální potřeby farností 8 resp. 6 tisíc Kč. Farníci pro herce pekli buchty, chystali chlebičky a vařili guláš. Motorest Dominik v Prosiměřicích napekl pro herce 20 pizz. Obce poskytli kulturní domy a herci, kteří sem přijeli na vlastní náklady, nás obohatili svým představením. Pro vás, kteří jste u toho nemohli být, připomínáme alespoň dvě poučení z pohádek.

Karkulka: „Milé děti, poslouvejte své rodiče, myslí to s vámi dobře a mají o vás strach, aby vás třeba vlk nesežral v houštinách.“

Plaváček: „Na svém štěstí musíš pracovat, jinak se nic nezmění.“

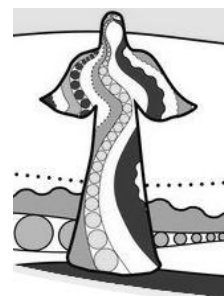

Pořád samá sbírka!!!

Taky se vám zdá, že se to v Církvi jen hemží různými sbírkami? No je to tak. Už ve starozákonních knihách se blahoslaví muž, který se slitovává a půjčuje a chváří se žena, která otevírá svou dlaň chudákovi. V Novém zákoně Ježíš vyzývá ke štědrosti a svatý Pavel vyzývá ke sbírce na chudé. Ve stejné linii jdou i staří církevní spisovatelé: „Sbírký na ...“ jsou jedním z charakteristických znaků církve. Skoro bychom mohli s úsměvem říct „kde je církev, tam je sbírka 😊“.

V rámci těchto úvah bychom na tomto místě rádi srdečně poděkovali všem dárcům i pomocníkům při **Tříkrálové sbírce**. Díky vám a díky 503 (+18) skupinkám koledníků se letos vybralo na Znojemsku na pomoc potřebným 2.252.594,- Kč (+236.276,- Kč).

V době postní probíhá v našich farnostech sbírka **postní almužna**, ze které za několik let její existence už znojemská Charita pomohla k léčení více než 70 dětem na Ukrajině. Postní almužna je pokusem vrátit postnímu snažení všechny jeho rozměry, které zmínil krátkým heslem svatý Petr Chryzolog: „Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný.“ To, co si odříkáním, ušetřím, mohu darovat a celé toto snažení doprovázím modlitbou. V postní době jde zejména o narovnání vztahů k Bohu a k bližním. S tím pak souvisí i překonání jistých nespravedlností a nerovností, které ve světě jsou, a mnozí, kteří tyto nespravedlnosti a nerovnosti nezapříčinili, jimi trpí. My jako křesťané o těchto nerovnostech a nespravedlnostech víme a proto se s tím snažíme něco udělat. U nás v ČR máme to, čemu se říká zdravotní pojištění. Na Ukrajině něco takového moc není a někteří lidé dokonce prodávají své domy, aby mohli svým dětem zaplatit drahou operaci. Právě těmto potřebným nemocným dětem se prostřednictvím Charity už několik let pomáhá postní almužnou.

Možná jste slyšeli o tom, že v Oleksovicích vyhořel dům a zemřely tři děti. Charita zřizuje účet na pomoc mamince. Bohužel ještě neznáme jeho číslo. Sledujte další zprávy.

Informace o tom, co nás čeká, aneb ZVEME!!!

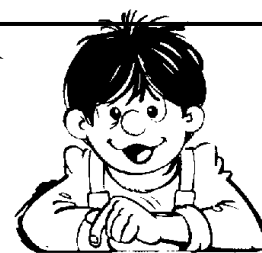
- ✿ V sobotu 24. 3. se v Brně koná **setkání mládeže s otcem biskupem Vojtěchem** (a jistě i Pavlem ☺). Setkání začne v 8:30 hodin v katedrále v Brně a vyvrcholí v odpoledních hodinách programem a mší svatou v katedrále okolo 15 hodin. Informace o dopoledních skupinkách najdete na stránkách www.brno.signaly.cz. Autobus ze Znojma od Lázní odjíždí v 6:45. Budeme rádi, když se mladí nahlásí u svých kněží.
- ✿ Zveme vás také na **křížovou cestu z Granic na Hradiště**, která se koná na Velký pátek 30.3. ve 21.00. Baterky a jiná svítidla s sebou.

- ✿ V sobotu 7.4. se v Praze koná **Národní pochod pro život**. V 10:30 hod začíná v katedrále mší svatou, které předsedá kardinál Dominik Duka. Od 12 hod je oběd a happening pro život v parku na Klárově. Ve 14 hod vychází průvod Prahou k soše sv. Václava. P. Jindřich organizuje již po několikáté výpravu auty.

Hej, nemám rád masovky, ale tuhle můžu. Je to skvěle připravená akce pro dobrou věc s výjimečnou atmosférou. Účastní se jí naši biskupové, spousta rodin a dětí, motorkáři i drsní bubeníci. Podívejte se na video z loňska: www.pochodprozivot.cz a dejte mi vědět, že jedete.

- ✿ V úterý 1.5. se koná také **automobilová pouť na Kalvárii** v Jaroměřicích u Jevíčka: podrobnosti P. Jindřich.
- ✿ V sobotu 5.5. bychom rádi pozvali naše kluky ministranty na **diecézní pouť ministrantů**, která se koná ve Vranově u Brna.
- ✿ V neděli 17. 6. v 15:00 začíná **cyklopout' z Přímětic do Jeníkova**. Zájemci se mohou hlásit u otce Pavla Sobotky 731 402 650.

- ✿ **Pěší pouť na Velehrad** letos začíná v pondělí 20. 8. v 15:00 mší sv. ve Vranově n/D. Více informací o poutích najdete průběžně na www.fatym.com.
- ✿ **Tábory FATYMu Přímětic** budou v letošním roce opět na tábořišti v Hodově, a to v těchto termínech: tábor pro děti od 6. třídy bude od 4. do 11.8. a pro děti od 2. do 6. třídy bude od 11. do 18.8. Informace žádejte u P. Pavla Sobotky.

Poutní mše svaté

- ♥ Poutní mší svatou ke sv. Jiří bude **ve Strachoticích** v neděli 22.4. v 15.00 sloužit P. ICLic Oldřich Chocholáč, farář v Mikulově.
- ♥ Ve sobotu 5.5. se bude konat v Jaroslavicích **májová pobožnost za účasti německých rodáků**.
- ♥ V neděli 6.5. v 15.00 bude **májová pouť ve Slupi**. Mši svatou povede P. Marek Coufal.
- ♥ Ve čtvrtek 31.5. **uvítáme** v Dyjákovicích při májové pobožnosti v Lurdské kapli **německé rodáky**.

- ♥ V neděli 24.6. v 15.00 bude ve **Valtrovicích hod pout'** ke sv. Janu Křtiteli. Mši svatou s námi bude slavit kaplan ze Znojma novokněz P. Ladislav Bublán. Po mši svaté bude udělovat novokněžské požehnání.
- ♥ V neděli 1.7. v 15.00 v **Hrádku bude pout'** ke sv. Petru a Pavlu. Mši svatou povede P. Pavel Pacner, probošt z Mikulova.
- ♥ Ve čtvrtek 5.7. bude **cyrilometodějská pout'** v **Oleksovičkách** – začneme v 8 hod v kostele ve Slupi modlitbou růžence a potom půjdeme procesím ke kapli v Oleksovičkách, kde mše svatá začne v 9 hod.
- ♥ V neděli 3.6. bude **Slavnost Božího Těla**. Oslavíme ji letos společně se všemi farnostmi v Hrádku – začátek je v 9.30 hod.
- ♥ Přebývání Pána Ježíše mezi námi v Nejsvětější svátosti si připomeneme při **adoračních dnech**. Budou takto: 5.6. v Hrádku, 9.6. v Jaroslavicích, 11.6. v Dyjákovicích, 12.6. ve Valtrovicích a 13.6. ve Slupi. Bližší informace o adoračních dnech budou postupně zveřejňovány ve farních ohláškách.

Velikonoční otázka

Na otázku uveřejněnou ve Vánočním Zpravodaji, která se týkala délky adventu, nám správně odpověděl Petr Honzák a Simona Kočicová: nejkratší advent trvá 22 dní a nejdelší celých 28 dní. Gratulujeme!!!

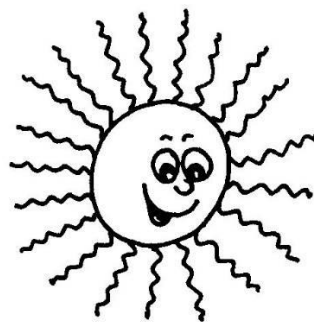
Velikonoční Zpravodaj osmisměrkou obohatila Lenka Písková. Děkujeme jí a všem čtenářům Zpravodaje přejeme pohodové luštění. Osmisměrka by vám měla nabídnout námět k zamyšlení na téma: „Co je mému srdci bližší?“ Vyluštění můžete opět zasílat na email jindrichcoupek@seznam.cz.

```

      E I R A M
    E P O S T N Í
  C I L Á R K J A N
    I L Z R O R N Á T R V
  B Ā Ě K A V A L H V B H Ā
    U T N M A N A D H E O A I K L
  O Ě Ā O A Z O K J T V A R O H K R Ž
H V Í Z D L L A Ě N E A B A A L A L U B N
E B E N E I Í N Á T S V Í V T R M Z B P O
A E L V Z E Ā P Ř A D E N O R K D A N I E L
T S T Í Ā Š L E A N E Ě R O K T R E S T E S
    S Y S E L Ř S K E A Y T Ř U V A Ř
      O K O V Í K O S T E L Í I Z S
        T Š V A Ř Z E L D I Ž A N
          Ā Z K E L V R A T K A
            V E S Í T O V N H
              S T A N Í I A
                N Ā R O D

```

svetr, Daniel, Baal, slon, trest, stoh, snaha,
 obrok, bula, hlavní, garáž, Marie, gazeala,
 vzkřížení, kořen, Juda, kolna, kvas, osel,
 přadeno, stín, národ,
 holubice, hvízd, síto, král, Pilát, kněz, mana,
 koza, stan, svátost, sysel, okov, sklep,
 postní, krása, ornát, jáhen, Jan, káva, hlava,
 vdova, Lhota, tvaroh, osoh, vrah, hrana,
 biskup, host, zmrtvívstání, křest, kostel,
 vlek, tesař, sláva, řetěz, teta, skvost, kaz,
 židle, kříž, život, vuřty, eben, Goliáš, Eliáš,
 David, vratka, kazatel

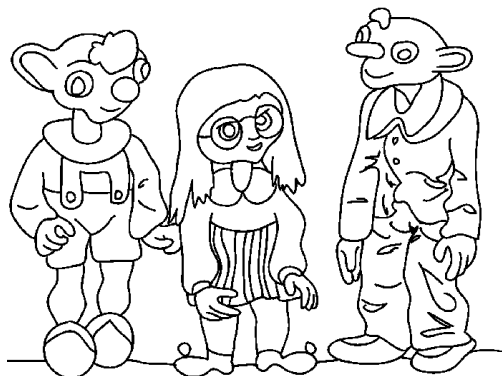
„Pane,“ zvolal radostně sluha, „jaro je tady!“ „No dobře, Jean,“ povzdechl si starý lord. „Řekněte mu, že hned přijdu.“

NEBLÁZNI, PŘECE BYS NEVĚŘIL NA JARO ?!

Liborku, probuď se, ptáčkové už dávno vstali.
To věřím, ti nemusí do školy. Kdybych já mohl celý den létat po venku, také by se mi chtělo vstávat.

Hurvínek z Máničkou jsou v kině. Hurvínek:
"Máničko sedí se ti dobře?"
"Ano!"
Hurvínek: "Vidíš dobře?"
"Ano!"
"Tak si to pojd' se mnou vyměnit!"

„Mami, jdu do lesa na jahody.“ oznamuje Kačenka svůj odchod. „Ale, Kačenko, vždyť je zima!“ vylouvá jí to maminka. „Neboj, mám čepici i rukavice.“

Toto 86. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupěch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa **FATYM VRANOV**, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Prímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Prímětících a Cítonicích, kaplan P. Marek Coufal (mobil 722 752 154) - adresa **FATYM PRÍMĚTICE**, Řk. farnost Prímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com a P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Dyjákovicích, Hrádku, Valtrovicích, Jaroslavovicích, Slupí a Strachoticích. Vyšlo v březnu 2018. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již osmdesáté) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v březnu 2018. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné

